

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De hostibus, & eorum ruina: & quòd hostium calamitate haudendum non
sit. cap. xxii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Vita prosperitates tentationum loco plerisque contingunt. Solent peccata ex incontin- Basil.
ditarum turbarum multitudine, ac rerum abundantia nasci.

De insidiis, & ijs qui proximis insidiantur. CAP. XXI.

L A CUM aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam quam *Psal. 7. 9.*
fecit. In laqueo hoc, quem absconderunt mihi, comprehē-
sus est pes eorum. Foderunt ante faciem meam foueam, & *56.*
inciderunt in eam. Cadent in retiaculo peccatores. *140.*
B Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui voluit lapidem, *Pro. 26.*
reuertetur ad eum. Homo, qui blandis ficitis que sermoni-
bus loquitur amico suo, rete expandit gressibus suis. *29.*

Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui dissipat sepem, mordebit eum colu- *Ecds. 10.*
ber. Qui transfert lapides, affligetur in eis: & qui scindit ligna, vulnerabitur
ab ijs.

Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet *Ecds. 27.*
in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. Facienti nequissimum consilium,
super ipsum deuoluetur: & non agnoscet vnde adueniat illi.

C Discipulus, qui magistro suo insidias parat, Iudam illum magistri sui proditorem *Nilus.*
imitatur.

De hostibus, & eorum ruina: & quod hostium calamitate gauden-
dum non sit. CAP. XXII.

Q U M ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas: & in ruina eius ne *Pro. 24.*
exultet cor tuum, ne forte videat Dominus, & displiceat ei, &
auferat iram suam ab eo. Ne lateris ob eos qui malefaciunt.
Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam *25.*
bibere: prunas enim congregabis super caput eius, & Domi-
nus reddet tibi.

D Ne lateris inimica mea super me, quia cecidi: cōsurgam. Ne *Mich. 7.*
lateris ob filios Iuda in die interitus eorū, & ne iactes te in die tribulationis eorū.

Hæc dicit Dominus: Pro eo quod plaufisti manu, & percussisti pede, & ga- *Ezech. 25.*
uista es ex toto affectu super terram Israël, idcirco ego extendam manum meam
super te, & tradam te in direptionem Gentium, & interficiā te de populis, & per-
dam te de terris, & cōteram. Hæc dicit Dominus: Pro eo quod dixisti, Eu- *Ibid.*

ge euge super sanctuarium meum quia pollutum est, & super terram Israël quia
desolata est, & super domum Iuda quoniam ducti sunt in captiuitatem: idcirco
ego tradam te filiis Orientalibus in hæreditatem, & collocabunt caulas suas in
E te, & ponēt in te tentoria sua: Ipsi comedent fruges tuas, & ipsi bibent lac tuum.
Daboque Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pe-
corum.

Aliorum plaga emendari, atque ex ipsorum calamitatibus documentum nobis ipsis ca- *Nax.*
pere debemus.

Te ipsum tuere: alterius autem casum ne rideas.

Ne vicini casum rideas. Verum tu quidem, quam tutissimè poteris, concede: ei autem, qui
humi iacet, manum porrige.

Benignos nos in eos, qui prius in calamitates inciderunt, esse, ac per misericordiam no-
biscum misericordiam conciliare oportet.

In alienis calamitatibus rebus nostris commodè prospicere, ac Deo misericordiam

generare debemus, cum ipsi misericordia opus habeamus: nec homines aspernari, cum ipsi homines simus.

Chrysof. Cum hostem tuum in manus tuas incidisse videris, ne tempus illud ultionis esse, sed salutis existimes.

Tum praesertim hostibus parcendum est, cum eos in potestatem nostram redactos habemus. Multi principes, cum imperio potiti, eos, a quibus olim laxi fuerant, cepissent, equum atque honestum esse censuerunt inuidias acceptas minimè vindicare. Atque potestatis amplitudine factum est, ut cum ipsis in gratiam redirent.

Nihil tutius est, quam hostibus ignoscere: nihil periculosius, quam seipsum vlcisci ac vindicare.

Multo maius & fructuosius est parcere, quam obruncare. Qui enim inimicum de medio sustulit, hic per sepe quoque sese accusabit, ac malè sibi conscius erit, singulisque diebus & horis à peccato illo diuexari se sentiet. Qui autem ei ignouerit, ubi patientiam aliquantisper praestiterit, postea in summa animi letitia & voluptate versabitur, ac bona & iucunda spe nitetur, patientiæque præmium à Deo expectabit. Ac si quando in calamitatem aliquam incidit, cum ingenti animi fiducia mercedem à Deo postulat.

Cyrillus. Præclara & laude atque admiratione digna bonitas est, misericordiam ipsi, qui nos odio habere in animo, inducunt, porrigere, atque opem ferre, ipsorumque saluti studere, nec tam iacentibus insultare ac velut inequitare, atque eam calamitatem, in qua versantur, risui ac ludibrio per summam crudelitatem habere, quam ea, quæ ipsos è laqueo eximere possint, facere ac moliri: ac præterea eorum causa supplices ad eum, qui rerum omnium imperium tenet, preces adhibere.

Calamitatibus alienis commoueri, non autem calamitosos odisse atque insectari conuenit.

Nilus. Minimè equum est ad omnem hominis lapsum ac peccatum insolenter sese efferre, atque deiecto insultare, quamuis etiam aliqui is teterrimus atque acerbissimus hostis esse videatur: verum ipsius potiùs vicem dolere, ac pro eo ad Deum vota facere, metuque & pauore affici, secumque hoc considerare, fieri posse, ut is, qui deiectus est, victoriam tandem adipiscatur, is autem, qui sibi stare videtur, præter expectationem suam grauissimè corruat, atque in huiusmodi lapsu intereat.

Si quempiam raro à virtutis curriculo deflectere, atque in diaboli fraudem labi contingat, caue de ipso calculum tibi sumas, eumque condemnes. Quin potius illud verere, ne tu quoque cadas.

Aliorum calamitate gaudere, etsi quandoque iustum est: tamen id ab humanitate disidet.

De beneficio, & oblatione ex iniquis opibus facta. CAP. XXIII.

2. Reg. 24. **D**IXIT Dauid ad Areuna: Da mihi locum areæ, ut ædificem altare Domino, & cesset interfectio, quæ grassatur in populo. Et ait Areuna ad Dauid, Accipiat & auferat dominus meus rex, sicut placet ei. Cui respondens rex ait: Nequaquam ut vis, sed emam pretio à te, & non offeram Domino Deo holocausta gratuita. Emit ergo Dauid aream & boues argenti ficlis quinquaginta.

Ecli. 34. Immolantis ex iniquo, oblatio est maculata: & non sunt beneplacitæ donationes iniustorum. Qui offert sacrificium de substantia pauperum, quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. Vnus ædificans, & vnus destruens: quid prodest illis nisi labor? Vnus orans, & vnus maledicens: cuius vocem exaudiet Deus?

Chrysof. Qui alicuius res usurpat, easque alteri tribuit, non modò misericordiae munere non fungitur, sed etiam grauissimo scelere se astringit. Nam si ex ipsis, quæ per iniuriam collegisti, misericor-